

Sygn. akt I PK 43/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa G.D.

przeciwko Szkole Podstawowej [x] w Z.

o przywrócenie warunków pracy i płacy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 18 listopada 2016 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w G.

z dnia 9 lipca 2015 r., sygn. akt VIII Pa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 120 (sto
dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego.**

UZASADNIENIE

Powód G.D. domagał się od pozwanej Szkoły Podstawowej [x] w Z. przywrócenia poprzednich warunków pracy i płacy. Wyrokiem z dnia 24 września 2014 r., IV P (...) Sąd Rejonowy w Z. przywrócił powodowi poprzednie warunki pracy i płacy, uznając przede wszystkim, że powodowi – jako nauczycielowi mianowanemu – nie można zmienić warunków zatrudnienia w trybie wypowiedzenia zmieniającego. Wyrokiem z dnia 9 lipca 2015 r., VIII Pa (...) Sąd Okręgowy w G. zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo. U podstaw tego orzeczenia leżało ustalenie, że po dokonaniu względem powoda wypowiedzenia

zmieniającego, strony ustaliły za porozumieniem stron zmianę stanowiska pracy powoda. Sąd Okręgowy stwierdził także, że skoro do powoda nie ma zastosowania art. 42 k.p., to nie mogło dojść do zmiany jego stanowiska pracy a zatem powództwo o przywrócenie dotychczasowych warunków pracy i płacy podlega oddaleniu.

Skargę kasacyjną od tego wyroku wywiódł pełnomocnik powoda, zarzucając naruszenie art. 382 k.p.c. przez przyjęcie, że dowód w postaci porozumienia stron, zgłoszony na etapie postępowania apelacyjnego może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sporu. W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik skarżącego wskazuje, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, wyrażające się w pytaniu „czy mimo zasady określonej w art. 380 k.p.c. zgodnie z którą strona jest zobowiązana przedstawić, że przeprowadzenie dowodu nie było możliwe Sąd Odwoławczy może dopuścić taki dowód na etapie postępowania apelacyjnego i na tej podstawie wydać orzeczenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie podlega przyjęciu do rozpoznania.

W pierwszej kolejności Sąd Najwyższy zwraca uwagę, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, nie spełnia wymagań konstrukcyjnych. Jak konsekwentnie wskazuje Sąd Najwyższy, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, wyjaśnieniu dlaczego jest ono istotne, albo na określeniu, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2004 r., II PK 4/04). Wywodu tego rodzaju w skardze kasacyjnej nie przeprowadzono.

W drugiej kolejności Sąd Najwyższy przypomina, że występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (ewentualnie wykazywanie rozbieżności w

judykaturze) w świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego musi wiązać się z okolicznościami konkretnej sprawy (np. postanowienie SN z dnia 28 stycznia 2005 r., III PK 93/04). Innymi słowy odpowiedź na przedstawione wątpliwości musi wpływać na jej rozstrzygnięcie.

Skarżący formułuje rzekome zagadnienie prawne na kanwie normy regulującej dopuszczalność wnoszenia o przeprowadzenie nowego dowodu w trakcie postępowania apelacyjnego. Sąd Najwyższy dostrzega wprawdzie niestaranność pełnomocnika (który odwołuje się we wniosku do art. 380 k.p.c. a nie art. 381 k.p.c.), jednak nie to decyduje o niedopuszczalności skargi. Przede wszystkim bowiem skarżący pomija – co trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę kasacyjną – że porozumienie zmieniające stosunek pracy powoda znajduje się w jego aktach osobowych, dołączonych już w toku postępowania pierwszoinstancyjnego (część B, poz. 151). Dlatego dowód z treści tego porozumienia nie stanowi dowodu zgłoszonego dopiero w postępowaniu w II instancji, która to czynność procesowa mogłaby podlegać ocenie w świetle art. 381 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach w wysokości 120 zł orzeczono na podstawie § 13 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).